

Рѣкъль бы чловѣкъ, че естество-то въ тоя кроткъ сънь като да дотѣкмява и нагажда орѣдія-та на дѣте-то, та така го готви за новъ самостоятелъ животъ. За това тоя сладкъ сънь никакъ не бива да му ся развали и прѣкъснѣ, защото до него стои вирѣние-то на дѣте-то. Колкото расте и старѣе дѣте-то, толкова по̀малко го хваща сънь. Всичко това врьви наспротивъ колкото повече му ся растварять и развивать мозъкъ-тъ и цѣло-то тѣло; колкото по̀сѣвършено му бѣде това развитие, толкова повече утрае дѣте-то на безпрѣстайно работеніе. Имай си го за правило, никога да не силишь дѣте-то да спи. Не ще ли да спи, не помогне ли кротко люлѣние, ты го остави доклѣ самъ сънь-тъ му надвие, ако и да не е добръ, кога не може да спи; причина-та на това ще е нѣкаква болестъ. Ничто толкова не врьди, колкото да ся дава на дѣте-то нѣчто за сънь. Нѣкои кърмилници скрышомъ даватъ на дѣтца-та за сънь млѣко варено съ макъ, или хапове намѣсены съ оѣюнъ; нѣ то има много лоши послѣдци. Еднаждъ една майка еднаж вечерь дала на половингодишно-то си бозайниче млѣко, варено съ макъ; дѣте-то наскоро заспало, на родители-ти было драго, че отъ това млѣко дѣте-то имъ сладко спало; и двама-та досега не были прѣмняжли такъвъ мирнаж ношъ. Нѣ горко! на зарань-тъ колко ся испоплашихъ като намѣрихъ дѣте-то цѣло вдрѣвено, рѣчицы-ты и крачка-та му студены, очи-ты му на половинъ отворены! То едва ся усѣщало. Бръзо повикахъ лѣкаръ, и той едва съ тяжкы мѣкы и трудове сполучи да свѣсти и съживи горко-то дѣтенце.

Трѣбува еще да чювашъ дѣте-то, кога спи,